

DOKUCZYĆ (5) *vb pf*

o jasne.

fut 3 sg dokuczy (4). ◇ 3 pl dokuczą (1).

Sł stp, Cn brak, Linde XVII – XVIII w.

*Dotknąć boleśnie, dać się we znaki [komu, czemu] (5) : Chociaż oni ćwiczenia thu łą domowego/
Wżdy cie rad vyrzę Włofzku s twoiemi wykręty/ Tákci náfzy dokuczą áźci poydzye w pięty. *PaprPan*
R2.*

*W przeni [czemu] (1) : Kto zginął tego fercu/ boiaźń nie dokuczy *GórnTroas* 32.*

a. *Sprawić ból, cierpienie (w sensie fizycznym) [w tym: komu (2)] (3) : Zeglarze ná morzu/ ktorým
wiátr/ defzcz/ y iny niewczas dokuczy/ niemáią fie do czego inego vciec áby zápomnieli wśzytkiego/
iedno do muzyki. *GórnDworz* H3.*

*Frazy: »[komu] głód dokuczy« (1): Skoro mu [Wilczkowi] głód dokuczy bá wnet iáko głupi/ Y
pánią mamkę s škory bárzo rad obłupi. *HistLan* F3v.*

*»łaknienie i pragnienie dokuczy« (1): Ien żadnego nie zmorzy: łaknienie y prágnienie nie dokuczy
LatHar 598.*

Synonimy cf DOKUCZAĆ.

Formacje pochodne cf DOKUCZAĆ.